

Yazdığım Sadece Bir Şiir Değil

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 08 Şubat 2026

Düşler...

Metruk hecelerin hafızasında unutulmuş yeminler misali...

Boyutsuzluğun ise tasviri ve endamlı mevsimler;

Rahmete şapka çıkaran bir bulutun meali adeta

Önce kıpraşan

Sonra somutlaşan

Nihayetinde sağanak bırakan gülüşler...

Hep mi ağlar insan mutlu olduğunda?

Hep mi mutlu olur insan sevdiğinde?

Sevginin eşkâli

Yüreğin endamı

Kavruk hecelerden kavurduğum şiirler ve nicesi

B/atıl idi gezegen öncesinde

Minnet etmeyen insan bir diğerine

Atıfta bulunulduğu kadar güzelliklere

Ve işte şikle şemaile büründü eylem

Bir gök
Bir de yer!
Senle ben gibi kavuşması imkânsız
Sanma da sakın beni derbeder!
Maşuk kıvancım
Tutmaksa aşkı avucumda
Savrulduğum şu deryalardan sor beni.
İbanı yok bu aşkın
İbrazı sanma ki sadece şiir
İsyanı ise her yazmadığımda
Öfkem nasıl da büyür bu aşka
Aşkım büyür aslında kendime duyduğum inançla
Koşarım kavuşulası Rabbime
Kucağımda anamın başörtüsü
Kulağımda nice öğüt
Renklerin en hası ve beyazı
Olmaya muktedir
Belki de saflığın tek referansı
Anmaksa en güzelini
Adımsa Rüzgârın kızı

Matemim dingin bir nehir gibi usulca akar da akar içimde
Dışında güleç yüzüm namım kimine göre yürümüş
Umudun tininde
Hüznün defansı
Yalnızlıksa adeta bir doğa harikası
Öznemle öznemim iç içe
Özgür ve özgün bir yıldızın ışıdığı
Ve güneşin ısıttığı
Üşümek ne ki kışın kasvetinde değil elbet
Değilim de ne haset ne hacet
Ne de delalet
Ne düne ne güne
Damgasını vurmali illa ki asalet

Öznemse anam
Özlemimle sakit babam
Gönlümdeki tek rotam
Aşkın ibaresi

Hazı değil mi sözcüklerin efendisi
Olmakla iştigal
İlhamın ışığında saklı olduğum neyse hemhal
Olmanın tek işareti
Çünkü ben aşkım
Çünkü ben şiirim
Nazım da niyazım da yitik bir esintiyim
Kimseden olmasa da beklentim
Herkesten ziyade tekil bir zinetim
Rengim de rakımım da Allah'a mahsus bir coşkunun
Göğsümdeki kıvancın ve muradımın
Ardışık sayılar gibi varsa yoksa ben
Sonsuzluęa talibim
Aşk iken de hicretim

Yandığı kadar yüreğın endamlı neferiyim
Yaktığımsa sadece bir ateş de değil
Yazdığımsa sadece bir şiir hiç değil
Kefil
Olduğum kadar içimdeki nehre
Yaşadığım kadar da onur ve haysiyetle
Ölümden korkmasam da
Henüz de olmasın ölüm başucumda